

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/78/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010232
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6725010232.1

Uznesenie

Krajský súd Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 12. februára 2026, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/34/2025 zo dňa 25. 06. 2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/34/2025 zo dňa 25.06.2025 bol obžalovaný C. D. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný A. B. bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 21.01.2025 v čase okolo 15.25 h v meste Zvolen okr. Zvolen na E. F. G. H. XX v priestoroch pohostinstva I. počas prevádzky sa vyhrážali vlastníkom pohostinstva poškodeným J. K. a A. K. a ich zamestnancovi A. L. takým spôsobom, že potom ako obž. 2/ A. B. odmietol zamestnanec dobiť kredit na Tipsport konte pretože predložil občiansky preukaz svojej matky, tak začal byť agresívny a A. K. začal vulgárne nadávať a vyhrážať sa mu so slovami, čo sa na neho mrzko pozerá, či má preskočiť bar a prijsť mu, že to tam príde s cigáňmi rozjsať a zapáliť, že dnes to tam bude horieť, na čo J. K. ani A. L. nereagovali, aby sa situácia nezhoršila, neskôr sa agresivita obž. 2/ A. B. začala stupňovať a pridal sa ku nemu aj obž. 1/ C. D. a spoločne od stola, kde sedeli vykrikovali A. L. a J. K. slová, že im najebú, prídu to tam podpáliť a opakovali to dookola, následne po tom ako prišla do podniku A. K. tak obž. 1/ C. D. od stola hodil prázdny pivový pohár za bar smerom kde stála a ten sa rozbil na skrinke za barom a následne sa začal vyhrážať slovami, či ich má zbiť, na čo reagoval poškodený A. L., vybehol spoza baru a spýtal sa obž. 1/ C. D. prečo hádže poháre, či ho majú odtiaľ vykázať, pričom jeho reakcia bola taká, že do koho sa to púšťa, či ho má zbiť a dobehnúť s ďalšími kamarátmi, že to tam celé vypáli a k takýmto vyhrážkam sa pripojil obž. 2/ A. B., čím takto svojím konaním obv. 2/ A. B. vzbudil u poškodených J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX a A. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., G. N. XXX/XX a obž. 1/ C. D. svojím konaním vzbudil u poškodených J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX G. A. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., F. G. XXXX/XX strach z realizácie ich vyhrážok a dôvodnú obavu o život a zdravie,

pričom obž. 1/ C. D. čin spáchal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/153/2023 zo dňa 05.11.2023, právoplatný dňa 05.11.2023 uznaný vinným z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest podmienený trest odňatia slobody 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov do 05.05.2025

Za toto konanie okresný súd obžalovanému C. D. podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 49 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto trestu obžalovaný nepodal odvolanie.

Obžalovanému A. B. podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe.

Podľa § 73 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku po jeho doručení prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie obžalovaný A. B., a to proti výroku o treste. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba v prvej časti odvolania poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku a v tejto súvislosti oboznámila podstatu ustanovenia § 33a ods. 2 Trestného zákona upravujúce pravidlá ukladania sankcií a § 34 ods. 1 Trestného zákona upravujúci účel trestu.

Obžalovaný je toho názoru, že prvostupňový súd sa uvedenými ustanoveniami Trestného zákona pri ukladaní trestu neriadil. Pri ukladaní trestu prihliadal aj na skutočnosti, na ktoré platný Trestný zákon pri určovaní druhu a trestu a jeho výmery neprihliada ako napr. dĺžka doby, ktorá uplynula od posledného odsúdenia obžalovaného alebo závery znaleckého posudku J. L., preto súd prvého stupňa v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona uložil obžalovanému probačný dohľad s určením dlhšej skúšobnej doby vo výmere 24 mesiacov, v rámci ktorého mu uložil aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Ďalej obhajoba vysvetlila súdu ukladanie neprimerane dlhých podmienených trestov z hľadiska ich posudzovania a požiadavku, čo by mal súd vždy zvažovať pri ich ukladaní. V tomto smere obžalovaný uviedol, že sa ambulantne lieči, 1-krát do mesiaca sa dostavuje na ambulanciu za účelom odobratia vzoriek a vyšetrení. Podmienený trest s probačným dohľadom je pre neho prakticky problém v tom, že najmenej 3 až 4-krát mesačne nebude môcť nastúpiť do práce pomocného robotníka na stavbe a za daný deň nebude mať príjem.

Vo vzťahu k primeranosti uložených trestov obžalovaný tiež poukázal na dôvodovú správu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k legislatívnemu návrhu novely Trestného zákona a na názor pléna Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 ohľadom požiadavky rešpektovať primeranosť trestu.

Obhajoba je preto toho názoru, že prvostupňový súd sa základnými zásadami trestného konania uvedených v ustanovení § 2 ods. 10, 11 a 12 Trestného poriadku neriadil a dôkazy produkované na hlavnom pojednávaní hodnotil jednostranne, izolovane a bez vzájomných súvislostí. Z uvedeného

dôvodu obžalovaný navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí považoval napadnutý rozsudok vo výroku o treste za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako neďôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridrižoval ich písomného odôvodnenia odvolania a z toho dôvodu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste, daný trest neprimerane obmedzuje obžalovaného v pracovnom a rodinnom živote, s uloženým trestom by aj súhlasili, výhrady majú s uložením probačného dohľadu, ktorý spôsobuje problémy obžalovanému hlavne v pracovnom procese, keďže obžalovaný pracuje v týždennom cykle.

Obžalovaný A. B. sa na verejné zasadnutie nedostavil, prostredníctvom svojho obhajcu požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti, za účasti jeho obhajcu.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní v súlade s ust. § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že spáchal skutok uvedený v obžalobe. Súd toto vyhlásenie obžalovaného prijal a ďalšie dokazovanie smeroval k rozhodnutiu o uloženom treste.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že toto smerovalo len proti výroku o treste. Preto odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal tento výrok a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom mu výkon trestu podmienične odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ďalej obžalovanému uložil aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Prvostupňový súd v tejto súvislosti správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý sa v minulosti dopustil troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a z registra trestov vyplynulo, že má sedem záznamov, pričom v šiestich prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Táto okolnosť však sama o sebe neznamená, že nemožno zohľadniť, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil trestnej činnosti. Zákon ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahľadania odsúdenia. Nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Inak povedané, zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R71/1975). Fikcia zahľadania odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení osoby obžalovaného prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonu k páchaniu trestnej činnosti. Preto pri hodnotení osoby obžalovaného aj krajský súd konštatoval, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Trestný zákon v zmysle § 364 ods. 1 Trestného zákona za spáchanú trestnú činnosť obžalovanému A. B. umožňoval uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky. Okresný súd v tomto smere správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery.

Z uvedeného dôvodu sa ani krajský súd nemohol stotožniť s tvrdením obhajoby o neprimeranosti uloženého trestu obžalovanému. V prípade výmery trestu odňatia slobody 12 mesiacov ide o výmeru v prvej tretine trestnej sadzby podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, teda zjavne nie je možné v tomto prípade konštatovať, že je neprimerane vysoká vzhľadom k osobe obžalovaného, ktorý podľa súdnej znalkyne nie je schopný dlhodobej úplnej abstinencie. Preto okresný súd správne obžalovanému výkon trestu podmienične odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Pokiaľ ide o dĺžku skúšobnej doby, odvolací súd sa nestotožnil s obhajobou, že táto je neprimerane dlhá. Naopak, dĺžka skúšobnej doby podmieničného odsúdenia obžalovaného bola určená vzhľadom k jeho osobe na základe záverov znaleckého posudku znalkyne J. M. L. a súčasne bol obžalovanému uložený aj probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia a bola mu uložená aj ochranná protialkoholická a protitoxikomanická liečba ambulantnou formou.

Odvolačný súd sa v tomto smere nestotožnil s námietkou obhajoby, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol aj na skutočnosti, na ktoré Trestný zákon neprihliada. K tomuto je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona sa uvádza, okrem iného že „pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.“ Slovo „najmä“ v tomto prípade určuje, že v ustanovení sú uvedené skutočnosti, na ktoré má súd prihliadať príkladne, teda toto ustanovenie umožňuje súdu pri určovaní trestu, jeho individualizácie pre konkrétneho obžalovaného aj s prihliadnutím na iné skutočnosti v tomto ustanovení neuvedené.

V prípade obžalovaného to bolo prihliadnutie k dobe 7 mesiacov potom, čo uplynula skúšobná doba pre obžalovaného z iného trestného konania, ktorá skutočnosť svedčila práve o sklone obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti. Rovnako závery súdnej znalkyne sú pre súd dôležité, aby vedel vyhodnotiť prípadnú dĺžku skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a množstvo a kvalitu zabezpečovacích opatrení, ktoré by viedli obžalovaného k požadovanému správaniu v súlade so zákonom. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaný nie je schopný dlhodobej úplnej abstinencie a súd mal tiež preukázané, že obžalovaný je po požití alkoholu agresívnejší v správaní, navyše v minulosti už absolvoval ústavnú liečbu bez zjavného účinku.

Preto okresný súd správne určil obžalovanému skúšobnú dobu na 24 mesiacov a opatrenia spočívajúce v potrebnom dohľade nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a protialkoholickú a protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa krajský súd nemohol stotožniť s námietkami obhajoby a tieto vyhodnotil ako účelové, ktoré mali za cieľ znížiť obžalovanému uložený trest. Okresný súd výrok o treste v napadnutom rozsudku riadne odôvodnil, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd stotožnil a aby sa ďalej neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje (str. 3 až 6 napadnutého rozsudku).

Vyššie uvedený trest obžalovanému A. B. podľa záverov krajského súdu splní svoj účel v rámci individuálnej a generálnej prevencie. Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že tri až 4krát mesačne nebude môcť nastúpiť kvôli probácii do práce a príde tak o časť príjmu, k tomuto je potrebné zdôrazniť, že záleží na správaní obžalovaného počas skúšobnej doby a na dohode s probačným a mediačným úradníkom, ktorý bude určovať jednotlivé intervaly stretnutia s obžalovaným, práve na základe jeho správania v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Navyše obžalovaný výkon trestu je povinný zniesť, v konečnom dôsledku sa do tejto situácie dostal sám, keď sa rozhodol opakovane páchať trestnú činnosť.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.